

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10/2016
21.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиле С.М. из Н.Б., чији је пуномоћник З.С., адвокат у Б., против туженог Б.М. из Н.Б., чији је пуномоћник од ревизије М.Ђ., адвокат у Н.Б. и по противтужби Б.М. против С.М., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж2 375/15 од 17.07.2015. године, у седници већа 21.01.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж2 375/15 од 17.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду број П2 1004/2013 од 16.04.2015. године је делимично усвојен тужбени захтев тужиле С.М., па је одређена мера заштите од насиља у породици тако што се забрањује Б.М. узнемиравање тужиле лично, телефоном и писмено. Делимично је усвојен тужбени захтев туженог Б.М., па је одређена мера заштите од насиља у породици тако што је наложено уселење Б.М. у стан који се налази у Н.Б. у улици ... број ..., што се забрањује С.М. узнемиравање Б.М. лично, телефоном и писмено. Одређено је да ће заштитна мера од насиља у породици трајати годину дана или док се одређене мере не укину пре истека времена њиховог трајања почев од пријема преписа пресуде под претњом принудног извршења. Жалба изјављена против мера заштите од насиља у породици не задржава њихово извршење. Петим ставом изреке је одбијен тужбени захтев С.М. у делу у коме је тражила да се одреди мера заштите од насиља у породици којима ће се наложити туженом да се исели из стана који се налази у Н.Б. у улици ... број ..., што ће се забранити туженом приближавање тужили на удаљености мањој од 50 метара као и приступ у простор око места становања тужиле у описаном стану на удаљености мањој од 50 метара. Шестим ставом изреке је одбијен тужбени захтев туженог у делу којим је тражио да се одреди мера заштите од насиља у породици којима ће се наложити тужили да се исели из стана, забранити тужили приближавање туженом на удаљености мањој од 50 метара, као и приступ у простор око места становања туженог који се налази у предметном стану на удаљености мањој од 50 метара. Седмим ставом изреке је одбијен предлог С.М. да се одреди привремена мера којом ће се наложити иселење Б.М. из описаног стана и приближавање тужили на удаљености мањој од 50 метара, а осмим ставом

изреке је одбијен предлог Б.М. којим је тражио да се одреди привремена мера којом ће се наложити исељење С.М. из описаног стана, забрана приступу њему и стану на удаљености мањој од 50 метара. Деветим ставом изреке је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду пресудом број Гж2 375/15 од 17.07.2015. године, потврдио је пресуду Трећег основног суда у Београду у првом ставу изреке, у делу другог става изреке којим је забрањено тужиљи С.М. узнемиравање туженог Б.М. лично, телефоном и писмено, ставу трећем, четвртном, шестом, седмом, осмом и деветом изреке и у овом делу жалбе тужиље С.М. и туженог Б.М. се одбијају као неосноване. Другим ставом изреке преиначена је назначена пресуда Трећег основног суда у Београду у преосталом делу другог става изреке, тако што се одбија захтев туженог Б.М. да се одреди мера заштите од насиља у породици и наложи уселење Б.М. у описани стан као неоснован и у ставу петом изреке, тако што се одређује мера заштите од насиља у породици, па се налаже туженом Б.М. да се исели из предметног стана, забрањује му се приближавање тужиљи С.М. на удаљености мањој од 50 метара, као и приступ око места њеног становања који се налази у Н.Б., у улици ... број ... на удаљености мањој од 50 метара.

Против назначене пресуде апелационог суда, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 и 55/2014), па је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ни битна повреда на коју се позива тужени из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су биле у браку од 1983. године до 23.01.2013. године када су се развеле. Из брака имају заједничку пунолетну ћерку, запослену и сви троје живе у стану у Н.Б., у улици ... број Тужиља је пензионер са месечним примањима од око 36.000,00 динара, а тужени је војни пензионер са пензијом од око 60.000,00 динара месечно. Стан у коме станују је откупљен за време трајања брака. Насиље према тужиљи траје дуго и претежно је било психичке природе, а интензитет се појачао средином 2012. године када је тужени и физички напао тужиљу, па је интервенисала полиција 14.06.2012. године и против њега је покренут истражни поступак због сумње да је извршио кривично дело насиље у породици. Узрок понашања туженог је алкохол, јер у тренуцима алкохолисаности постаје насилан, а често пије. Између странака постоје дугогодишњи поремећени односи, тужени има ригидан, захтеван и нетолерантан став у односу на супругу и ћерку, фаворизује свој материјални допринос породици. Од јуна месеца 2012. године тужени озбиљно угрожава телесни интегритет, душевни мир и спокојство тужиље, па се она неколико пута обраћала полицији, а последњи пут је то учинила 16.07.2012. године. Центар за социјални рад је оценио да међусобна комуникација парничних странака одступа од стандарда нормалног опхођења, постоји високи ризик по безбедност тужиље јер постоји потенцијална опасност од понављања понашања туженог којим је угрожен њен телесни, душевни интегритет. Повратак туженог у стан

носи ризик од поновљеног насиља јер је после исељења из стана по привременој мери која је донета у овој парници 30.05.2013. године тужени додатно огорчен и још нижег прага толеранције. Страх тужиле је оправдан, а једино решење конфликтног односа странака је деоба њихове заједничке имовине и раздвајање. Од доношења привремене мере тужени не живи у заједничком стану већ у коначишту (Дом на 3.). Ова привремена мера је укинута, међутим тужена се противи и не дозвољава туженом уселење у стан сматрајући да је он насилан. Тужени је рођен ... године, има здравствених проблема са повећаним нивоом шећера у крви и простатом, а често конзумира алкохол. Тужила је рођена ... године.

На основу овако утврђених чињеница, апелациони суд је закључио да су у континуитету присутни дисфункционални односи странака, због чега је полиција интервенисала више пута и оценио је правилним закључак првостепеног суда да оба бивша супружника врше пре свега психичко насиље супротне стране, а тужени и физичко насиље над тужилом, да понашање бивших супружника одступа од стандарда уобичајеног опхођења и комуницирања са чланом породице, па је применом члана 197. Породичног закона одређена мера забране даљег међусобног узнемиравања странака лично, телефоном и писмено у складу са чланом 198. Породичног закона.

И по оцени Врховног касационог суда је изречена заштитна мера забране приближавања туженог тужили на удаљености мањој од 50 метара, као и приближавања туженог стану у којем тужила станује на удаљености мањој од 50 метара, адекватна околностима конкретног случаја, а пре свега степену и облику испољеног насиља туженог према тужили.

Применом члана 198. Породичног закона против туженог је изречена и мера заштите од насиља у породици на основу члана 198. став 2. тачка 1. издавањем налога за исељење из породичног стана без обзира на право својине, односно закупа непокретности. Из списка произилази да су парничне странка покренуле парницу која још није правноснажно окончана ради решења имовинских односа на стану који је откупљен за време трајања њиховог брака. Супротно ревизијској тврдњи туженог ова одлука није основ одузимања стана – власништва туженог. Мера исељења туженог је оправдана јер је утврђено да он конзумира алкохол, да је под дејством алкохола агресиван, да је и физички нападао тужилу, због чега је више пута позивана полиција, а против њега се води и истражни поступак. Центар за социјални рад је оценио да постоји високи ризик по безбедност тужиле, јер постоји потенцијална опасност од понављања тужениког понашања којим је угрозио њен телесни и душевни интегритет. И по оцени Врховног касационог суда једино решење конфликтног односа странака је раздвајање и деоба заједничке имовине, те разрешење њихових међусобних несугласица. Према члану 198. став 3. мера заштите од насиља у породици може трајати највише годину дана. Ово време је довољно да странке разреше имовинске односе и изврше деобу имовине, те отклоне будуће сусрете и конфликтне ситуације. Изречена мера исељењем из стана ни на који начин не прејудицира нити утиче на утврђења сувласничких односа парничних странака на предметном стану. Будући да су лични односи парничних странака дубоко нарушени, једини начин заштите је ограничавање тих односа, које се може постићи забраном узнемиравања, приближавања и раздвајањем њиховог становања.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**